

• door Marco Vermin

Spreuken 16:9 Het hart van een mens overdenkt zijn weg, maar de HEERE bestuurt zijn voetstappen. (HSV)

Mijn keuze, Gods plan

Keuzes maken

Keuzes maken. Elke dag maak ik er talloze. Mijn huidige baan bestaat uit voortdurend beslissingen nemen. Keuzes voorgelegd krijgen en daarover een besluit nemen, een richting bepalen. Over contracten, over organisatiedoelstellingen en alles wat daarmee samenhangt. Maar ook over carrières van mensen. Besluiten tot het doen van reorganisaties, het bepalen van de hoogte van salarissen, benoemingen, demotie en ontslag. Beslissingen die direct diepe invloed kunnen uitoefenen in de levens van mensen.

Hoe weet ik nu welke boodschap ik moet brengen

Elke maand mag ik voorgaan in een gemeente of kerk. Een andere dan onze thuisgemeente. Iets dat ik heel graag doe. Mede als gevolg daarvan ben ik al verschillende keren gevraagd een preektraining te verzorgen. Een cursus van drie dagdelen over hoe een preek te maken en te houden. Daarbij komt als één van de belangrijkste onderwerpen vaak aan de orde hoe je nu te weten komt wat je als boodschap naar voren moet brengen. Wat wil God nu dat je in een preek naar voren brengt en hoe weet ik nu wanneer ik het moet doorgeven. Met andere woorden wanneer moet ik opstaan en wanneer moet ik blijven zitten.

Eindelijk getrouwd met een jonge vrouw

In 2001 ben ik getrouwd met Ina. Een vrouw, veertien jaar jonger, die ik had leren kennen bij een organisatie waar ik voor ging werken. Zij kwam op hetzelfde moment binnen als jongerenwerkster toen ik directeur van de stichting werd. Na een klein jaar kregen we een relatie en negen maanden erna waren we getrouwd. Een keuze voor het leven! Zo staan we er allebei in. Maar als je erover nadenkt wat

een impact zo'n keuze heeft. Je trouwt met iemand die je eigenlijk nauwelijks kent en daaraan beloof je voor Gods aangezicht trouw voor de rest van je leven. Laten we eerlijk zijn, je weet eigenlijk niet wat je belooft. Hoe kun je dan toch zo'n keuze maken?

Leven van giften

In 1999 nam ik het besluit om mijn baan op te geven en te gaan werken voor Gave. Een organisatie die missionair werk verricht onder asielzoekers in voornamelijk Nederland. Ik had een prima carrière gehad, was 38 en had een prachtig salaris. Maar ik ervoer de roeping om over te stappen naar deze organisatie en van giften te gaan leven. Sommige van mijn familieleden verklaarden mij voor gek. Hoe kon ik nu zoiets doen. Hoe kon ik nu tot zo'n keuze komen.

Geboren in een Rooms bakkersgezin

Ik ben geboren in Ede in 1961. In een bakkersgezin dat naast een vader en moeder bestond uit zes kinderen waarvan ik de op één na jongste ben. Ik heb een Rooms Katholieke opvoeding genoten waarbij de zondagse kerkgang essentieel was. De geloofsoepvoeding thuis bestond uit het trouw bidden voor en na het eten van het 'Onze Vader' en het 'Wees gegroet'. Natuurlijk kwam ik op een Rooms Katholieke school terecht met in de kleuterklassen nonnen en later kreeg ik ook nog les van een kapelaan.

Misdienaar

Rond mijn tiende jaar werd ik zelfs misdienaar. Een brutaal en onzeker knaapje die eigenlijk voortdurend met God bezig was. Geloof in God was vanzelfsprekend voor me, ook al, naar mate ik ouder werd en in de puberfase terecht kwam, liet ik de kerk los. Ik was van

binnen een onzekere jongen met veel puistjes maar van buiten probeerde ik de stoere gast te zijn.

Geen cito maar MAVO

Mijn vader maakte de keuze dat ik geen cito test op de lagere school mocht doen en stuurde mij naar de MAVO. Prima keuze, immers mijn vriendjes gingen daar ook allemaal naar toe. Geen flauw idee wat ik wilde worden naast natuurlijk 'stoere mannen' banen als politieagent, marinier en piloot. Overigens banen waar ik allemaal voor ben opgegaan maar welke het niet zijn geworden.

Na afronding van de MAVO kwam ik, na drie maanden op een MBO analistenopleiding, terecht bij een benzinstation. Mijn allereerste baan. Na een jaar, omdat toevallig een zwager er werkte en ik hem een stoere vent vond, stapte ik over naar belastingdienst. Een werkgever waar ik op mijn eerste werkdag te laat aankwam, erbij dacht dat ik hier nooit lang zou willen werken en waar ik zelfs bijna een keer ontslagen werd in mijn beginjaren. Een werkgever waar ik uiteindelijk 21 jaar gewerkt heb. Een werkgever die mij in de gelegenheid gesteld heeft tal van opleidingen te volgen en carrière te maken uiteindelijk helemaal tot de hoogste functies.

Een levensveranderende ontmoeting met Jezus

Dat ik daar inmiddels niet meer werk heeft alles te maken met het feit dat ik in januari 1995 een echte ontmoeting met Jezus had. Ik was daarvoor al een aantal jaren naar de Roomse Katholieke kerk in Utrecht gegaan en las elke dag trouw de Bijbel. Had talloze keren mijn knieën gebogen en met Feike ter Velde het zondaarsgebed meegebeden. Dit tijdens zijn EO programma 'God verandert mensen'. Er gebeurde niets. Maar door een gebeurtenis in 1994 werd ik stil gezet en hield de Here Jezus mij een keuze voor. Opnieuw een 'half leven'. Elke avond de Bijbel lezen, zondags naar de kerk maar ook mijzelf op allerlei terreinen bewijzen en onzeker blijven of de andere keuze. Honderd procent voor Hem leven. De keuze was makkelijk. Ik wilde niet meer half leven maar in volle overgave. Jezus liet me toen zien wie ik werkelijk was. Werkelijk, de grootste zondaar die er bestaat. Er is eigenlijk niets meer bevrijdend dan dat te beseffen. Dat betekent namelijk dat ik het helemaal niet van mijzelf hoeft laten af te hangen. Hij leerde mij wat genade is, een les die overigens nooit ophoudt, en bracht mij in een goede gemeente in Utrecht. Tevens had hij mij, toevallig, een oude en wijze christen op mijn pad gebracht tijdens een reis in Sri Lanka die, terug in Nederland, mijn geestelijke vader werd.

In alles legde ik mijn keuzes voor aan Jezus

Ik probeerde al mijn te nemen keuzes aan God voor te leggen en alles door Hem te laten bepalen. Overigens dat doe ik nog steeds. Spreuken

1 (HSV) 5 Vertrouw op de HEERE met heel je hart, en steun op je eigen inzicht niet.

6 Ken Hem in al je wegen, dan zal Hij je paden rechtmaken.

3:5-6¹ is, naast dat het onze trouwtekst is geworden, ook altijd zeer bepalend voor mijn leven geweest. Ik wilde alles door Hem laten bepalen echter wilde ik daarbij zelf geen keuze meer maken maar mijzelf alleen nog maar door God laten leiden. Ik bad veel. Had periodes dat ik vastte. Ik legde Hem zogenaamde 'Gideons vlies' keuzes voor en ga zo maar door. 'God, ik sla de Bijbel nu open en plaats mijn vinger ergens en dan weet ik of u daarmee mij bevestigd of niet.' God, ik ga nu net zo lang vasten totdat U mij antwoord geeft.' Soms werkte het en daarbij probeerde ik het de volgende keer weer op dezelfde wijze en dan lukte het niet. Ik probeerde van alles. Lang stil te zijn, mensen met profetische gaven te bevragen, anderen mijn keuzes te laten bepalen en ga zo maar door. Heel geduldig leerde Jezus mij dat ik zelf verantwoordelijk was voor mijn keuzes. Ik moest durven opstaan en fouten maken.

Fatalisme versus Humanisme

Ik ontdekte dat er twee uitersten van opvattingen rondgaan onder de kerkgangers. De ene is die van fatalisme: 'Ten diepste heb ik geen vrijheid om te kiezen immers in alles bepaalt God mijn weg. Ik hoef eigenlijk niets te doen, want God bepaalt mijn zinnen en mijn opstaan. Hij werkt het willen en werken in mij. Of ik bekeerd wordt of niet hangt helemaal alleen van God af.' Met andere woorden die opvatting zegt eigenlijk dat mijn keuzes er in het geheel niet toe doen. Die opvatting leidt tot een vorm van fatalisme. Besluiteloosheid, geestelijk lijkende lijdzaamheid en onvolwassen christengedrag.

De andere is die van humanisme: 'Ik ben helemaal verantwoordelijk voor mijn eigen keuzes. Ik moet me niet verschuilen achter God. Ik heb, zoals Doc aan Marty McFly in de film 'Back to the Future' verkondigt, mijn toekomst in mijn eigen hand. Ten diepste zegt deze opvatting dat Gods handelen in mijn leven afhankelijk worden gemaakt van mijn keuzes en dat God daarin geen invloed uitoefent.

Beide waar en niet waar

Natuurlijk zijn beide opvattingen waar en tegelijkertijd, los van elkaar, niet helemaal waar. Hoe het zich verhoudt wordt duidelijk in de tekst van Spreuken die ik in de aanhef heb vermeld en in vele andere teksten in de Bijbel zoals bijvoorbeeld Filippenzen hoofdstuk 2 de verzen 12 en 13.² De Spreukentekst geeft de volle waarheid weer die uit het woord van God naar voren komt. Ik ben volledig verantwoordelijk voor mijn eigen keuzes maar tegelijkertijd is God volledig soeverein over mijn keuzes. Ik bepaal de weg maar God de richting. Die twee staan niet tegenover elkaar alsof de ene waar is en de andere niet maar staan juist naast elkaar. Beide zijn waar. Net zoals in zekere zin de leerstelling dat Jezus volledig God is maar tegelijkertijd volledig mens is. Dat lijkt tegenstrijdig maar dat is het niet. Ze

2 12 Daarom, mijn geliefden, zoals u altijd gehoorzaam geweest bent, niet alleen zoals in mijn aanwezigheid, maar nu veelmeer in mijn afwezigheid, werk aan uw eigen zaligheid met vrees en beven,
13 want het is God, Die in u werkt zowel het willen als het werken, naar Zijn welbehagen.

zijn namelijk beide waar. In het leven van Jozef, ik noem hem maar even een oudtestamentisch type van onze Here Jezus, is het principe zichtbaar in de uitspraken die hij doet tegen zijn broers die hem wilden doden maar uiteindelijk aan mensenhandelaars verkocht hebben. 'Niet jullie hebben mij dus hierheen gestuurd maar God³'. Met andere woorden namen zijn broers zelf het besluit om Jozef te verkopen aan handelaren maar God bepaalde en gebruikte het om uiteindelijk Jozef de redder van zijn familie te laten zijn. Je kunt het ook zien in het leven van Jezus zelf. In het boek Handelingen wordt het prachtig omschreven wanneer Petrus en Johannes tot God bidden en zeggen wie er allemaal tegen Jezus samengespannen heeft. En dan spreken ze vervolgens het volgende in gebed uit: 'om datgene te doen waarvan U had bepaald en voorbestemd dat het moest gebeuren'⁴ Met andere woorden namen de Romeinen en Joden een eigen keuze en zijn daarvoor verantwoordelijk maar tegelijkertijd had God van te voren bepaald dat het zo moest gebeuren. Deze twee voorbeelden onderschrijven de waarheid dat aan de ene kant ik volledig verantwoordelijk ben tot het nemen van keuzen maar dat God daarin helemaal Zijn eigen wil naar voren laat komen. Dat te beseffen geeft ongelooflijk veel vertrouwen en ook rust.

Vijf CS's

Om praktisch te worden over hoe ik mijn keuzen moet bepalen in overeenstemming met Gods wil heeft de Alpha cursus mij goed geholpen. Daarin wordt gesproken over de vijf CS's methode.

3 Genesis 45:8

4 Handelingen 4: 27-28

5 1 Cor. 7:39

Commanding Scripture, Compelling Spirit, Communion of Saints, Common-Sense en Circumstances'. Wat zegt het woord van God, wat zegt de Heilige Geest, wat zeggen andere christenen, wat zegt mijn gezonde verstand en wat lijken de omstandigheden te zeggen. Ik weet nog dat ik voor de keuze stond om met Ina te trouwen. Ik werkte bij Gave en zij ook. Ik wilde heel zuiver met die keuze omgaan. Bladerend in het woord van God kwam ik natuurlijk niet de naam van Ina ergens tegen. Maar wel dat het goed was om te trouwen en dat die persoon een volgeling van Jezus moest zijn. Over wat de Heilige Geest wilde zeggen vroeg ik twee mensen, die een profetische gave hadden, voor me te bidden. Ik vertelde ze slechts dat ik een belangrijke keuze moest maken. Ik hoorde maar niks van ze en al die tijd bracht Gods Geest mij de tekst uit de eerste Korinthebrief naar voren. Ik mocht kiezen die ik wil, 'mits in de Heer'⁵. Met andere woorden, ik moest mijn verantwoordelijkheid nemen en de enige voorwaarde was dat zij 'in de Heer' was. Dat was een goede les. Pas toen ik het besluit genomen had om echt voor Ina te kiezen belde de ene persoon op die ik gevraagd had voor me te bidden met een geweldige bevestiging. Ik heb gelukkig een paar goede vrienden die ook Jezus willen volgen, in alles, en zoals echte vrienden betaamt durfden ze me ook tegen te spreken. Met hen pratend of Ina een goede keuze zou zijn waren ze eerlijk, stelden moeilijke vragen, maar allen bevestigden dat het goed was. Mijn gezonde verstand liet ook zien dat we een goede match waren. Een oude wijze broeder had mij en een vriend eens een gezonde goede raad in deze gegeven. Bij een keuze voor een vrouw hoefde ik slechts te letten op drie zaken: is zij ook een volgeling van Jezus, kun je goed met haar praten, met

andere woorden zitten jullie een beetje op hetzelfde level en heb je ontzettend veel zin om met haar naar bed te gaan, met andere woorden vind je haar aantrekkelijk. Alle drie de overwegingen hielpen want ze waren alle drie waar. En als laatste de omstandigheden. De wijze waarop wij elkaar ontmoet hadden en de gebeurtenissen die hadden plaatsgevonden lieten mij geen twijfel of zij de juiste was. Gelukkig zei ze 'ja' toen ik haar ten huwelijk vroeg. Ook zij was met God aan de slag gegaan en overtuigd uit het Woord dat het goed was.

Gelukkig huwelijk?

Met zulke duidelijke bevestigingen die wij hebben gehad dat het goed was zou je denken dat het huwelijk daarna een feest is. Als wij op zo'n opvallende manier bij elkaar gebracht zijn, het stuk is te kort om op alle details in te gaan, dan moet zo'n huwelijk wel super zijn. Nou, om eerlijk te zijn, dat is het niet. Natuurlijk ben ik ontzettend blij met Ina maar ik ben ook een mens die tot op het bot een zondaar is. Ina overigens niet minder. En als je twee zondaren bij elkaar plaatst, dan kan ik je zeggen dat het nog wel eens knalt. Natuurlijk moet je in je huwelijk ook steeds weer keuzes maken en beslissingen nemen. En dat onder Gods leiding. Ik blijf verantwoordelijk voor de keuzen die ik maak maar ik ben tegelijkertijd ontzettend blij dat ik mag weten dat God daarin volledig Zijn, en daarmee mijn, weg bepaalt.

APTAT

Een Amerikaanse predikant waar ik veel van gelezen en geleerd heb is John Piper. Hij leerde mij de zogenaamde APTAT methode. Niet PATAT maar APTAT. In het Engels: Admit you can do nothing without Jesus, Pray for Help, Trust Him, Take Action en Thank Him. Jezus zegt, zonder Mij kun je niets doen in Johannes 15, de gelijkenis van de wijnstok. Om bijvoorbeeld te weten welke preek ik moet houden of welk onderwerp ik moet kiezen begin ik vaak op mijn knieën met het erkennen dat ik in alles van Hem afhankelijk ben. Ik bid oprecht om Zijn hulp (Joh.15:7). Daarna neem ik het besluit Hem te vertrouwen dat Hij mij helpt. De hele Bijbel laat mij immers zien dat als ik God werkelijk vertrouw, dat is geloven, dat ik Hem daarmee geweldig eer (Rom 4:20), een plezier doe. Dat spreek ik dan ook naar Hem uit. 'Ik vertrouw U Heer en daarom zal ik nu actie ondernemen.' Ik blijf dan altijd een tijdje stil en soms ontvang ik daar iets nieuws maar veel vaker word ik herinnerd aan iets dat mij eerder die week al duidelijk geworden is. Nog vaker hoor ik niets en maak ik gewoon een keuze. Vervolgens vergeet ik niet om Hem vooraf te danken dat Hij mij helpt en juist ook achteraf als gebleken is, en dat is altijd zo, dat Hij mij geholpen heeft. Werkelijk elke keer als ik dit doe en zelf verantwoordelijkheid neem in de stappen die ik zet dan leidt Hij mij. Ik blijf dus niet stil zitten maar onderneem actie in het vertrouwen dat God mijn voetstappen bepaalt. Een schip dat aan het varen is, is natuurlijk veel makkelijker bij te sturen dan een schip dat aan de kade ligt. Blijf niet liggen wil ik tegen je zeggen. Durf te kiezen, durf te gaan. Hij leidt je echt. Vertrouw Hem, je bent immers zijn zoon of dochter en Hij heeft jou, in Christus Jezus, oneindig lief.

